

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Fire digtsamlinger 1904-1912

Citation: Larsen, Thøger: "Fire digtsamlinger 1904-1912", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-idm140141265365360/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Kræ-Tammesen

Håndskr. (LM) angiver fællestitlen *Gnomer Af den hæderlige Bondemand Kræ-Tammesens Skattekiste. Digte i vestjysk Dialekt.*

Kræ-Tammesen i Morgenstemning

NKS: ingen datering. – Trykt første gang i *Kræ over Hjønnen. Vers og Prosa i jydsk Mundart*. Samlet af Jeppe Aakjær, 1902. Aakjær oplyser om *Kræ-Tammesen*-digtene: »Skrevet til dette Værk. Maalet fra Lemvigkanten.»

Kristen Thomsen i morgenstemning

Hvor er morgenerne dog dejlige om sommeren,
når solen kommer
og giver kulør
til mark og muld og bakker og dal!
Gøgen må kukke og hanen må gale –
de kan mærke, at Vorherre er i godt humør.

Duggen ligger blank over eng og ager
og alle Guds gaver.
Vipper og strå
strækker sig højere og højere op,
som om de troede, at kernen og toppen
aldrig ville få plads under bondemandens bjælke!

Jeg skal altid tidligt op for at kalde
på piger og karle
og sætte dem i arbejde.
Karlene gaber og puster og strækker sig,
så hver en Sene i deres fjæs fortrækker sig –
pigerne gnider maven med særken.

Jeg går sommetider ud i kostalden og stavrer omkring
når de malke,
og småsludrer
med pigerne – så går deres arbejde så rask,
for kommer de tidligt op og er dvask,
kan de gerne sidde og sove med patten i hånden.

Så går jeg langs med diger og grøfter
og ser til alt det, der er mit:
stråene er lange,
vipperne er tunge,

fuglene synger, som om de holdt af mig,
men kerner dem stjæler de fanden ta mig.

- 68 *skulter*: TLs egen oversættelse. Der er snarete tale om, at der går en gysen el. rysten gennem pigerne.

Kræ-Tammesen og Bordbønnen

NKS og LM: 29. okt. 1900. – Trykt første gang: se n.t. *Kræ-Tammesen i Morgenstemning*.

Kristen Thomsen og bordbønnen

Den dag, da Per Wollesens hoppe blev fundet,
var hans Kone herhenne for at få sin middagsmad.
Du kender hende nok, den tolv lispunds klæppert,
så hellig som en engel og så dum som en kuller –
først så åd hun et halvt fad vælling,
og så åd hun en pølse så lang som min kæp.
Nå velbekomme til hende! Jeg er langt fra nærig,
og heller ikke så farlig slem til at drille,
men det manglede sgu blot, at den forbandede teve
skulle komme og lære mig, hvordan jeg skal leve.
Se i begyndelsen gik det godt: hendes sludder slæber
med vind og vejrlig en gang imellem,
men ingenting der til mig kunne hælde,
så længe hun havde travlt med at stoppe sin mund.
Men det fik da ende, og med nød og næppe
havde hun tygget af munden og var færdig med at ræbe,
før hun sagde: »Ja – nu er der kun én ting, jeg mangler.»
»Er der det?« svarede jeg så. »Hvad er det da?« spurgte jeg. –
»En tak til Vorherre fra manden på gården.« –
Men jeg vil sgu hverken næses af eller kradses.
Jeg svarede i min vrede: Jeg skal Søren knase mig
nok takke Vorherre til den tid, det kan passe mig,
og du må sgu huske på, at du er i byen.
Jeg ved nok, at du takker for hver gang foder, du får,
jeg takker ikke mere end en gang om året,
men du æder sgu osse mange gange så meget.
Du skal ikke sidde så stille og så heilig og så lysten –
det tager ikke dig, hvad vi andre gør!

Du synes vel, du ligner Vorherres billed,
og så er du sgu ikke andet end lår og r...» –